

ההבדל בין בחינת גלות לבחינת משיח הוא,
שבזמן הגלות אנו רוצים להבין ומנסים להבין ואיננו יכולים,
ובזמן בחינת משיח, כשיהיה התגלות על כל העולם כולו,
נוכל להבין ולא ננסה, בגלל שלא יהיה רצון.
כי לא יהיה בחירה. כל זמן שיש בחירה יש רצון.
וכשלא יהיה בחירה לא יהיה רצון.

ויהיה "צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה".
מעשה בעני שהיה עני גדול ותמים לגמרי
והיות שלא היתה לו פרנסה כלל
הלך ושאל על עצה איך יעשה פרנסה.
ואמרו לו כמו שאומרים העולם,
צריך לעשות כלי לברכה,
כלומר שצריך למצוא לו איזו מלאכה או מסחר וכיוצא בזה
ומהשמיים ישלחו לו ברכה ותהיה לו פרנסה.

והוא כיוון שהיה כזה תמים
הלך והכין כלי כזה עגול כמו קערה
ואמר הנה הכלי לברכה.
שהבין שצריך להכין כלי שהפרנסה תכנס בתוכו.
וחזר לביתו ושם את הכלי לברכה בארון
וכשהיה צריך מעות לפרנסה היה לוקח מהכלי,
ולא היה חסר לו כלום מעולם.

זה הרי הזמן של מחיית עמלק –
"מחה תמחה את זכר עמלק",
וכל ישראל יהיו בעבודה בבחינת מחיית עמלק.

שלא כמו במלחמת עמלק
שהיה "ידי משה כבדים",
שמשה לא יכל למחות את עמלק
בגלל שעם ישראל
לא נלחמו למחות את עמלק שלהם.

רק כל היהודים יגיעו לשלימות,
ואז לא יהיה ידי משה כבדים.
ואז נזכה שעמלק בעצמו ימחק,
ולא ישפך עוד דם של יהודים,
ויהיה שלימות לכולנו, ונאהב אחד את השני,
ונגיע לאהבה ואחוה וריעות אמיתית,
ונזכה לשבת אחים גם יחד.

יצר הרע דומה לזבוב
(ברכות ס"א, א') א'
זאת אומרת
אין לנו אפילו כח של זבוב
אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אינו יכול לו

"רחוק מישועתי דברי שאגתי",
למה הישועה רחקה ממני?
מפני ש"דברי שאגתי",
התורה והתפילה שלי הם.